

«Δόξα. Καὶ νῦν.»

Ἑπαλλόμενον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἱσταμένων περὶ τὸ Κουβούκλιον.

Ἦχος ᾠ α'. Πα

Δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ι ω ω ω

Πνευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι

ω ω ω νων α α α μην

ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νο

ον το φως ω ω σπερ ι ι μα α α τι

ι ι ον κα θε λων ι ω σσηφ α πο του ξυ υ υ

υ λου ου ου συν Νι ι κο ο ο δη η η μω

και θε ω ρη σας νε κρον γυ υ μνο ο ο ο ον α

τα α α φον ^κ ευ συμ πα α α θη η η τον

θη η ^κ νο ον ^π α α α α να α λα βων

ο δυ ρο ο ο με ε ε ε νος ε ε

ε ε ε λε ε ε ε γεν ^π ^κ οι οι οι οι οι οι

μοι γλυυ κυ υ τα α α τε ε ε ε ι ι η σου

ον προ μι κρου ο η η λι ι ος εν στα α α αυ

ρω ^κ κρε μα με ε νον θε α α σα α με ε ε

νος ^κ ζο ο ο ο ο φον ^π πε ρι ι ε ε βα α

α α αλ λε ε ε ε το ^μ και η γη ^π τω φο

ο ο ρω ω ^μ ε ε κυ ^π αι αι αι αι αι

αι αι νε το και δι ερ ρη η γνυ υ το να α ου

το κα α α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω σε

δι ε με ε μου σι ι ι ως υ πελ θο ο

ον τα α α θα να α α τον πω ω ω ως

σε ε κη δε ε ευ σω ω θε ε ε ε

ε ε μου η η η η πω ως σιν δο ο

ο σι ιν ει ει ει λη η η σω ποι αις χερ

σι δε ε προ οσψα α α α α αυ σω το σον α

κη η η η ρα α το ο ον σω ω ω μα

Κ ϕ
η ποι α α α σμα α α τα α μελ ψω τη ση ε ε

ξο ο ο ο δω ω οι κτι ι ιρ μον με γα

λυ υ νω ω ω τα πα α α α α α η η η η σου

υ μνο ο ο λο ο ο γω ω ω και τη ηντα

α α φη η ην σου συν τη α να στα α α

α σελ ει ει ει ει ει κρα α α αυ γα α α

α α α α α ηα α α α ζων Κυ υ

ρι ι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

Μετὰ τό. Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πά-
τερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν.